

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DONDERDAG 14 AUG. 1873

- vervolg van blad 1873q

Het bleek dat onze leeraar een onwetenschappelijke pedant is, wiens critische geest hem leelijke parten had gespeeld.

Ik wil niet zeggen, dat zulks met X. ook het geval is, doch ik meen op goede gronden te mogen veronderstellen, dat X. geïnspireerd is door zeker iemand, gewezen leerling der H.B.S., die dezer dagen naar den Haag sstoomde om examen te doen als leeraar in de Nederl. taal- en letterkunde; doch per turfschuit terugkwam, omdat hij zijne moedertaal niet eens goed sprak, laat staan verstond. Zoo kan men aanmerkingen maken, zonder dat men daartoe gemagtigd is.

X. althans begint, waar hij op fouten wijst, met eene groote fout. Hij schrijft *Christelijke* hoogmoed. Deze echter bestaat niet, want alle hoogmoed is onchristelijk. Nu tracht X. wel aan te toonen, wat hij daaronder verstaat, doch dat neemt niet weg, dat hij eene fout beging. Nu zou ik zoo voort kunnen gaan en o.a. aantonen, dat een president-ouderling nog iemand anders is, dan een president van den kerkeraad, en zoo verder nog vele aanmerkingen maken, doch genoeg, want men zal mij moeten instemmen, dat het geheele stuk van X. eene groote fout is.

Fout op taalkundig, redeneerkundig, maatschappelijk en zedelijk gebied. Ja zelfs fout op het gebied der wellevendheid.

X. geef ik den welgemeenden raad, om geene aanmerkingen meer te maken op een gebied, waarop hij zelf niet thuis is, anders heeft hij een grooten familietrek naar zeker iemand, die eene vergadering onwettig wilde verklaren, omdat zij hem, naar zijn vingerhorloge, 3, zegge *drie* minuten te laat werd aangezegd, ofschoon hij zelf nooit ter vergadering verscheen. Zulke individuen maken zich in de oogen van alle weldenkenden verachtelijk.

Smilde, 12 Aug. '73.

X².

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

VRIJDAG 15 AUG. 1873

Ingezonden stuk

Mijnheer de redacteur!

Ik heb met genoegen het stukje, getiteld *Onzin* en *Christelijke Hoogmoed* gelezen.

Jammer, dat de schrijver, naar mijn bescheiden oordeel, zich in het motto een weinig heeft vergist. *Onzin* en *Hoogmoedige Geleerdheid* was boven dat stukje juister geweest.

't Is waar, dat is wel geen gangbare munt in de Haag, doch daar zijn wij op dit ogenblik niet.

De gedachte, mijnheer de redacteur, hoe een onbekende Smildiger Grootheid zich zelve te luchten hangt, verraste mij zóó, dat ik met moeite mijn lagchen kon bedwingen. Verbeeldt u, mijnheer de redacteur, een Smildiger onbekende Grootheid, met een hoofd vol geleerdheid en een hart vol bitterheid, in zijn doorsnede gezien. - Is 't niet om te lagchen, en toch ben ik hem dank verschuldigd; hij heeft mij diensten bewezen, al was het enkel deze, dat ik nu weet, dat ds. *Zwiers* de graad van "doctor" niet bezit - en toch ben ik blijde, dat ik ZEW. eêr te hoog dan te laag heb betiteld - en die dienst alleen doet mij de grove dwalingen en onwaarheden, waarmede het stukje gekruid is, geheel over 't hoofd zien.

Onder dankzegging en met verzekering dat ik in 't vervolg op anonym geschrijf niet zal antwoorden, ben ik

Smilde, 13 Aug. '73

Uw dv. dienaar

M.A. HOOGERBRUGGE.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

ZATURDAG 16 AUG. 1873

+ **Smilde**, 13 Aug. Heden verloor door verstikking in eene sloot zekere landbouwer *Vos* eene koe, die hij aan een koopman verkocht om te villen. Van deze nam een ander koopman het vleesch over en hij had zulks reeds in zijn bezit, toen de ijverige gemeenteveldwachters achter de zaak kwamen. Zij spoedden zich derwaarts en ontmoetten den koopman *V.E.* met het vleesch. Zij bragten het daarop bij den burgemeester, die last gaf het direct in den grond te begraven. Lof zij den veldwachters in deze toegebragt, daar men vooral in de tegenwoordige dagen niet te voorzigtig kan zijn. Mogten de veehouders toch ook vooral inzien, dat het van belang is, dat zulk vleesch niet worde gegeten en dat zooveel mogelijk zoeken te voorkomen.